

tigbet ej utgör mera än sex svåra läster; och anhåller Riksdagen i underdånighet, det E. K. Maj:t, efter närmare utredning af förhållandet, täcktes låta vidtaga sådan åtgärd, att befrielse från infartspenningars erläggande måt utsträckas till fartyg, ej öfverstigande sex fots djupgående och sex svåra lästers drägtighet.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 24 April 1867.

N:o 35.

Upläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 April 1867.

— — — — — Andra Kammaren den 30 — — — —

Riksdagens underdåliga Skrifvelse, angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller distillerade spirituösa drycker.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 12.)
Riksdagen har meddelat författningen om att den 10:e § i de
nämnda §:na om försäljning af bränvin och andra brända eller distillerade
spirituösa drycker, som är meddelad i Riksdagsprotokollet den 26
Oktober 1866, skall ändras.

Efter pröfning af de anmärkningar, som blifvit framställda mot Kongl. Förordningen af den 26 Oktober 1866, angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller distillerade spirituösa drycker, har Riksdagen funnit denna författning endast beträffande hvad uti dess 10:de § finnes stadgadt erforderlig förändring.

De uti andra momentet af nämnda § meddelade föreskrifter hafva tydliggen tillkommit i afsigt att genom bränvinsförsäljningens öfvertagande af bolag få densamma, i nykterhetens och sedlighetens intresse, ordnad på ett för samhället nyttigare sätt, äfven om den afgift, hvilken dervid kan betingas, icke uppgår till så högt belopp, som kunnat erhållas, i fall försälj-

ningsrättigheterna varit åt särskilde personer upplåtna; men för vinnande af nämnda ändamål har författningen åt städernas myndigheter lemnat en måhända allför vidsträckt frihet, helst då man besinnar huru väsendligt bränvinsförsäljningsafgiftens belopp i städerna inverkar på hushållningssällskapens och landstingens af dylika medel påräknade inkomster. Oafsedt de missbruk, som på några ställen lära egt rum, kunna nemligen förhållanden inträffa, hvilka göra ett lägre anbud genom dervid fästade vilkor i sjelfva verket för en stad vida fördelaktigare, än ett tilläfventyrs flerdubbelt högre af annat bolag. För att söka afhjelpa de antydda olägenheterna, har Riksdagen funnit följande förändrade föreskrifter böra meddelas: "att, derest i stad fråga uppstår om öfverlåtande å bolag af all den minuthandel med eller all den utskänkning af bränvin, hvilken eljest skall, enligt moment 1 i förevarande §, å auktion utbjudas, eller af beggedera, Magistraten må, genom i god tid förut utfärdad offentlig kungörelse, infordra skriftliga anbud å sådan minuthandel eller utskänkning eller beggedera, med utsättande af viss tid för anbuds inlemnande; att inkoma anbud derefter granskas af Magistraten, hvilken, efter det Stadsfullmägtige eller, der sådane ej finns, allmän Rådstufva blifvit hörde, insänder samtliga anbuden, jemte bemälda kommunalmyndighets yttrande och eget utlåtande till E. K. Maj:ts Befallningshafvande, som, efter pröfning af de gjorda anbuden, eger desamma, med afseende å ej mindre bolagens tjenlighet, än äfven den erbjudna afgiftens belopp samt förhållandet mellan nämnda afgift och det kannetal bränvin, bolaget anses kunna afyttra, antaga eller förkasta; att, likasom hittills, sådant anbud doek ej må antagas, om afgiften är lägre, än sammanlagda beloppet skolat, enligt § 17, minst utgöra, i fall försäljningsrättigheterna varit åt särskilde personer upplåtna; att, om gjordt anbud antages, Magistraten må derom med bolaget sluta aftal för den af E. K. Maj:ts Befallningshafvande bestämda tid; samt att i annan händelse, ävensom då af bolag gjordt anbud icke före Juli månads utgång blifvit pröfvadt, skall förfaras såsom i moment 1 stadgadt är".

Hvilket Riksdagen härmed får hos E. K. Maj:t i underdånighet anmäla.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 30 April 1867.